

Den 22. april 1969.

Bilag II

Socialdemokratiet ønsker positivt at bidrage til løsningen af den forsvarsmæssige opgave, som Danmark må stille sig i overensstemmelse med sin udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Det tidligere forsvarsforlig fra 1960 byggede på forudsætninger fra halvtredserne, og revisionen af forliget i 1966 var en videreførelse på det hidtidige grundlag. Indtil de nuværende regeringspartier kuldastede forudsætningerne for forliget, var alle fire partier i samme grad bundet og medansvarlige for forsvarets ordening. Ved den af regeringspartierne skabte nye situation var der efter socialdemokratiets opfattelse en velegnet lejlighed til at gennemføre den forsvarsreform, der var påtænkt af den tidligere forsvarsminister og bebudet i den socialdemokratiske regerings åbningstale i oktober måned 1967. Efter sin tiltrædelse skabte VKR-regeringen forventninger om, at den ville fremsætte forslag til en sådan reform.

I stedet er blevet fremlagt et forslag, der — bortset fra visse administrative ændringer — er identisk med den gældende lov. Blot at lægge mere kompetence over til forsvarschefen uden at lade det følge op af princippet om en rationel og smidig decentralisering af administrationen er ikke tilstrækkeligt. En sådan ændring kræver den analyse, som socialdemokratiet har forlangt, men som regeringen har afvist.

Endvidere har regeringen nægtet at medvirke til en analyse vedrørende det hensigtsmæssige i værnens nuværende våbensammensætninger.

Denne usikkerhed er blevet yderligere forøget ved indbyrdes modstridende udtalelser fra alle 3 regeringspartier vedrørende tjenestetidens længde og spørgsmålet om helt at overgå til et forsvar af hvertvet personel.

Socialdemokratiet forlanger den foreslåede tjenestetid på 12 måneder iværksat hurtigst muligt og senest 1. januar 1970. Regeringen

opfordres til straks at give meddelelse om tidspunktet for nedsættelsen.

Så længe Danmark er medlem af NATO, må vurderingen af en samlet allieret indsats spille en væsentlig rolle ved afvejningen af, hvilket forsvarssystem Danmark skal vælge. Det afgørende for et dansk forsvar må være med konventionelle styrker at kunne imødegå angreb på dansk territorium. Forsvarets bevæbning og opbygning må indrettes efter denne situation og ud fra Danmarks geografiske betingelser.

På denne baggrund og ud fra ønsket om at skabe balance mellem de fremtidige budgetter og en effektiv ordening foreslår socialdemokratiet følgende:

Da det foreligger oplyst for udvalget, at der under forberedelserne af regeringens forslag er udarbejdet forskellige skitser, der indgår i et bredere materiale vedrørende forsvarets ledelsesformer, pålægges det statens administrationsråd ud fra dette og eventuelt andet materiale at fremsætte en vurdering af, hvilken ordening man finder mest hensigtsmæssig ud fra ønsket om at skabe den mest forenklede kommandoform, der bygger på tanken om fællesværn, samtidig med at man iagttager moderne principper og decentraliseret administration. Overvejelserne skal være tilendebragt inden for seks måneder.

Endvidere nedsættes omgående et hurtigtarbejdende ekspertudvalg med militære og civile repræsentanter, der får følgende opgaver:

1. I lyset af den indtil nu stedfundne våbentekniske udvikling foretage en af de enkelte værn uafhængig vurdering vedrørende det hensigtsmæssige i den sammensætning af våbentyper, der eksisterer i dag, eller som er foreslået i materielanskaffelsesplanerne for de kommende fem år. Ud fra ønsket om at opnå den størst mulige effektivitet tænkes der bl. a. på forholdet mellem fly